

Jelikož však samotné pojednání o doktríně přímého a nepřímého účinku bez dalšího omezení by vyžadovalo mnohem rozsáhlejší prostor, než je prostor vymezený v diplomové práci, rozhodla jsem se zaměřit na tyto účinky pouze u jednoho typu komunitární legislativy, a to směrnic ES. Směrnice představují významný a zcela specifický legislativní akt Evropského společenství, přičemž jejich úkolem je zejména harmonizovat právní řády jednotlivých členských států a přispívat k prosazování základních cílů Evropských společenství. Právě v důsledku jejich specifické povahy a především požadavku jejich implementace do vnitrostátního právního řádu vznikají v praxi časté problémy, které mohou vést k nerovné aplikaci směrnic v jednotlivých členských státech a k ohrožování cílů, k jejichž dosažení jsou příslušné směrnice přijímány. Ačkoliv prameny primárního komunitárního práva výslovně neupravují účinky směrnic v případě, kdy nedojde k jejich náležité implementaci, Evropský soudní dvůr (dále jen „Soud“ nebo „ESD“) dospěl právě výkladem těchto dokumentů k zásadním poznatkům ohledně účinků směrnic v případě absence řádné či včasné implementace. A právě této problematice bych chtěla věnovat prostor nadcházejících stránek. Zaměřit bych se chtěla zejména na problematiku přípustnosti účinků nenáležitě implementovaných směrnic v horizontální rovině. V jakém postavení se nacházejí jednotlivci a zejména za jakých podmínek se mohou jednotlivci domáhat ustanovení nenáležitě implementovaných směrnic a *vice versa* za jakých podmínek těmto jednotlivcům hrozí riziko, že vůči nim bude jednotlivce uplatňovat práva plynoucí mu z takové směrnice.